

22110323

UKRAINIAN A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
UKRAINIEN A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
UCRANIANO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Wednesday 11 May 2011 (morning)
Mercredi 11 mai 2011 (matin)
Miércoles 11 de mayo de 2011 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Подайте коментар на **один** із нижчеподаних текстів.

1.

Саме тоді почулося знов туркотіння (чи, краще сказати, торохтіння) на подвір'ї.

То приїхали вже Хуторенко й Хомутовников. Приїхали вони зовсім не екіпажем і не четвірнею, а парою господарських коней, запряжених у господарську бричку.

— Хто се? — спитала пані Наська, позираючи з свого місця в вікно.

5 — Не бачу добре звідси!.. — одказала пані Свойська, хоть серце у неї тьохнуло й гаряча кров бурхнула в лице.

— Пан Хуторенко і пан Хомутовников! — голосно проказав слуга.

Незабаром у світлиці почалась прикра заметня, а далі ще прикріша зам'ятня. Рекомендація, усідання нових гостей обійшлися якось ніяково... збентежено... Розмова
10 пішла теж якось пеняво... сутужно... ну, просто так сутужно, що господиня мусила аж
війнути скільки раз собі хусточкою в лице, так їй душно приходилось!.. Пан господар
помагав їй трохи, але ж гості — просто як напосілися!.. Пан Наський і завше не дуже-то
говіркий (все тільки жмурить свої підсліпі очі та потакує жінці), тепер і зовсім умовк, бо й
15 дружина його якось загадково примовкла; очі її дивилися так, мовби вона зовсім, так-таки
зовсім не бачила ні Хомутовникова, ні Хуторенка, дарма що Хуторенко сидів зовсім близько.
Хуторенко ж, чи здоровений, чи, може, здосадований, що застав інших гостей, був якийсь
похмурий, лиш інколи муркав щось на відповідь... Се теж гість! В якомусь бахматому
парусиновому піджаку, голова чудернацько обстрижена, вуси ті довгі, напущені, — чистий
дядько з села!.. Ну, та ще Хуторенко — старий чоловік. Бог з ним!.. А Хомутовников?
20 Боже мій, Хомутовников!!.. Ще, здається, ніколи не показувався він такою очманою,
як тепер! Одежа то ще, правда, нічого собі, — з доброго сукна і пошита не дуже погано, — але
нащо він нап'яв того нещасного яскраво-фіалкового галстука з жовтими горошинами?!
А волосся? Матінко!.. Чи не оливою він, справді, примастив його, що воно так полискує!..
А той проділ! Мати божа!!! Ще й сів, мабуть, якось нетямлячись, коло самої Олімпії!
25 І мовчить, тільки позирає в масляному замішанні та мовчки мне свої червоні руки... Ах, бог
з ним, нехай уже краще мовчить, а то ще ляпне своє «таперича» та «давеча»!

Господиня умлівала. Вона бачила, навіть не дивлячись, бачила той зміїний усміх (ще мовби здержуваний!), що блукав на гадючих устах пані Наської...

Одначе умлівай не умлівай, а коли ти господиня салону, то треба провадити розмову.
30 Господиня й провадила її, набравшись відваги одчаю: вона доказала, що від Івановки до
Петрівки ні в яким разі не буде 15 верст, а хіба 10; потім, що на Теревені їхати куди ближче
і дорога ся куди краща, бо гребля зостається збоку... на греблі ж тепер страшенно погано,
страшенно!.. Всі стараються її минати... і навіть дерево на нову церкву в Іванівку возять
в об'їзд... Хороша буде церква!.. В Теревенях теж хотять будувать церкву, граф обіщає
35 помогти, ну і мужики теж, Петро Николаєвич умовив їх приговор зробити... Та й як же!
Таке вже велике село розрослося із хуторів, а церкви не має!..

Ох, що ж далі?.. От говорять про французьких салонниць, які то вони зручні провадити
розмову у себе; так, мабуть же, там і гості не сміють сидіть такими мурами! А нехай би
котора спробувала розговорить таких гостей! Знала б роботу!..

Олена Пчілка, *Артишоки* (1900)

- Яким чином авторка описує зовнішній вигляд та характери персонажів?
- Як у цьому уривку зображено спроби господині зав'язати розмову?
- Які засоби застосовує авторка для створення комічних ефектів?

2.

Так ніхто не кохав. Через тисячі літ
лиш приходять подібне кохання.
В день такий розцвітає весна на землі
І земля убирається зрання...

5 Дише тихо і легко в синяву вона,
простягає до зір свої руки...
В день такий на землі розцвітає весна
і тремтить од солодкої муки...

10 В'яне серце моє од щасливих очей,
що горять в тумані наді мною...
Розливається кров і по жилах тече,
ніби пахне вона лободою...

15 Гей, ви, зорі ясні!.. Тихий місяцю мій!..
Де ви бачили більше кохання?..
Я для неї зірву Оріон золотий,
я — поет робітничої рані...

20 Так ніхто не кохав. Через тисячі літ
лиш приходять подібне кохання.
В день такий розцвітає весна на землі
І земля убирається зрання...

Дише тихо і легко в синяву вона,
простягає до зір свої руки...
В день такий на землі розцвітає весна
і тремтить од солодкої муки...

Володимир Сосюра, *Так ніхто не кохав* (1960)

- Яким чином поет відображає красу природи у цьому вірші?
- Які засоби застосовує поет для висвітлення взаємин між зовнішньою природою та своїм коханням?
- Яким чином мова, використана в поезії, допомагає розкрити внутрішній світ поета?